

[Joslassens.]

Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Bækgaard: „Forenkling“, det vil sige mindre indviklet, lettere og simplere Administration, det var et Ord, der blev brugt meget under Socialreformens Tilblivelse, det var det Ord, hvormed man begrundede Socialreformen. Men hvorledes er det gaaet i den Tid, der er forløbet? En Lettelse har det sikkert ikke været for de administrative Myndigheder, hverken de lokale eller Centraladministrationen. De har sikkert ikke haft mindre at bestille af den Grund, og enhver af os har vistnok Erfaring for, hvorledes der er kommet Henvendelser og Besvælinger baade fra den ene og den anden Part om, at man ikke kan forstaa dette eller hint, og man er blevet anmodet om at hjælpe; ligeledes har man været Vidne til, at mange Afgørelser ændredes fra den ene Instans til den anden. Jeg mener altsaa, at dette vidner om, at Forenklingen ikke er lykkedes særlig godt paa alle Omraader. For saa vidt det foreliggende Lovforslag er, som den højtærede Socialminister sagde ved Forelæggelsen, af rent teknisk Art og skal virke i Retning af Klarhed og Lettelse af Administrationen, er det jo et Skridt i den rigtige Retning; saa er der Grund til at være tilfreds med det, og jeg kan for saa vidt tilsige mit Partis Støtte til dets Gennemførelse.

Jeg skal dog straks sige, at vi gerne ønsker en kort Udvalgsbehandling for nærmere at se paa Lovforslaget, idet enkelte Punkter maaske kunde gøres mere klare, end de fremtræder i Øjeblikket. Ministeren udtalte, at Lovforslaget er let overskueligt. Det er det maaske for dem, der har arbejdet med det i lang Tid, men mig forekommer det dog ikke saa let. Skønt Lovforslaget kun indeholder faa Paragraffer; ændrer det alligevel ved Hovedloven paa mange Punkter, i Særdeleshed vedrørende Overgangsbestemmelserne. Jeg beklager, at det skal være nødvendigt med saa korte Mellemrum og saa ofte, som det har vist sig at være Tilfældet, at gennemføre Ændringer paa dette Omraade. Lovgivningen angaaende de gamle og Invaliderne har i den ikke lange Aarrække, hvor vi har haft en saadan Lov-

givning i den nuværende Form, været Genstand for adskillige Ændringer. Naar der saa hver Gang skal gives særlige Overgangsbestemmelser og særlige Regler for dem, der har faaet bevilget Understøttelse i Henhold til en tidligere Lov, vil der selvsagt skabes betydelige Administrationsvanskeligheder. Man maa navnlig beklage, at disse tekniske Forbedringer ikke blev medtaget i Fjor, da man gennemførte adskillige andre Ændringer, for Resten ogsaa tekniske Ændringer.

Af Ministerens Forelæggelsestale og ved at læse de udførlige Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og ved at gaa Paragrafferne igennem har jeg faaet det Indtryk, at Lovforslaget giver noget mere Klarhed og Lettelse i Praktiseringen af Loven. Der er dog een Paragraf, hvis Mening jeg ikke kan se, hvorfor jeg maa spørge Ministeren for om muligt at blive klar derover. Hovedformaalet er jo, som det tidligere er bemærket og navnlig af Ministeren fremhævet, at skabe Lettelse med Hensyn til Beregningen af de forskellige Tillæg. Vi ved, at Loven af 1933 formindskede Grundtaksterne for adskillige Kategorier af de gamle, og man har saa fundet det formaalstjenligt at indsætte særlige Bestemmelser, som bevirkede, at de ikke skulde blive ringere stillet under den nye Lov. Det er altsaa Hovedformaalet, at de Tillæg, som da skulde gives, nu skal fremkomme bagefter i Stedet for at lægges til Grundbeløbene, hvilket jo er mere besværligt. Det er særlig § 2, der handler herom. Jeg tror, det er nødvendigt at læse Paragraffen op for at anskueliggøre, hvad jeg mener: „Folkeforsikringslovens § 73, Stk. 1, 3die Pkt., erstattes af følgende: „Aldersrentenydere, der har oppebaaret Rente efter de i Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 for 66-, 67- og 68-aarige fastsatte Regler, oppebærer Renten efter de for de tilsvarende Aldre gældende Regler i denne Lov. I den første af de i Folkeforsikringslovens § 39 omhandlede Kommune grupper ydes der dog til disse 3 Kategorier af Rente nydere et aarligt Tillæg, der for den førstnævnte Kategori udgør 33 Kr., for den anden 75 Kr. og for den tredie 177 Kr.“ Og saa fortsættes der med de andre Kommune grupper. Her tales altsaa baade om 3 Kommune grupper og om 3 Kategorier af